

dan Skole si Forbindelse med Børneskolen, og til hvilken man søgte en Mand eller Kvinde, der havde særlig Forstand paa og særlige Evner til at tage en saadan Gerning op. Det vilde derfor glæde mig i høj Grad, om den højtærede Kultusminister vilde udtale sig om, hvorledes han stiller sig over for Tanken om en saadan Uddannelsesanstalt for Fogelærerinder.

Med Hensyn til en enkelt Bemærkning, der er fremkommen fra den sidste ærede Tale, nemlig om de Kursus, paa hvilke der uddannes Lærere og Lærerinder, skal jeg sige, at jeg tror ganske vist, at vi i de senere Aar ere inde paa temmelig vilde Veje med Hensyn til Læreruddannelsen. De Kursus, der ere studte op mange Steder, sikkert naturligvis ofte af ideelle Grunde, men ganske vist ogsaa ofte som rene Spekulationsforretninger, trænge i allerhøjeste Grad til at sættes under Tilsyn, hvad enten dette Tilsyn nu kom fra Kommunerne eller fra Statens Side — saaledes som vort Skolevæsen har udviklet sig, vilde det jo blive det naturlige, at det kom fra Statens Side — thi jeg tror rigtignok ikke, at vor Almuefolk her i Landet i Længden kan være tjent med at faa unge Mennesker til Lærere, hvis hele Berettigelse bestaar i, at de ere blevne drevne frem gennem en saadan Kursusuddannelse til lige at kunne bestaa den Eksamen, der kræves. Dette er en meget ringe Betryggelse for, at de kunne blive forsvarelige Lærere eller Lærerinder, der maa ganske andre Garantier til. Jeg vilde derfor sætte overordentlig Pris paa, om vi overhovedet kom til at tage hele Spørgsmaalet om Lærer- og Lærerindeuddannelsen op til almindelig Overvejelse og kom ind paa at bortskære i det mindste de værste af disse vilde Stud. Jeg tror, det vilde være et Skridt i den Retning, om man atter kom ind paa at henlægge Eksamen, Prøverne til selve Skolen. Dette er jo en Tanke, som jeg ser, der ogsaa i det andet Ting har været en Del Stemning oppe for, og jeg tror ganske vist, det vilde være et Fremskridt. Dette at blive prøvet af Lærere, Mænd og Kvinder, som ikke kende det mindste til Eleverne i Forvejen, er i Virkeligheden en meget daarlig Værdimaalestof, og man vil i Virkeligheden faa en ganske anden Garanti gennem Vidnessbyrd og Beviser fra de Skoler, ved hvilke de unge ere blevne uddannede. — Der er endnu kun et enkelt Spørgsmaal, jeg havde lyst til at gøre den højtærede Kultusminister; det angaar nemlig de Rettigheder, som den højtærede Kultusminister har tænkt sig, at de Lærerinder, som ville blive uddannede ved

den af ham foreslaede Statskole, skulle have. Har den højtærede Kultusminister tænkt sig, at disse Lærerinder skulle være Konkurrenter til alle vore Almueskoleembeder her i Landet, eller har den højtærede Kultusminister tænkt sig, at Lærerinderne fremtidig ligesom hidtil maa se, hvorledes de privat kunne bane sig Vej? Jeg synes, det er et Spørgsmaal, der for hele Burderingen af denne Statsskoles Betydning spiller en ikke lille Rolle. Jeg tror, det med god Grund mere og mere kræves fra Lærerindernes Side, at de, der ofre deres Tid og Kræfter og Benge paa at uddanne sig, ogsaa faa samme Udgang til Lærerstillingerne her i Landet, som Mændene i Forvejen have. Jeg vilde sætte Pris paa at høre en Udtalelse fra den højtærede Kultusminister derom.

Trier: Ogsaa jeg har undret mig over, at vi i dette Forslag aldeles intet høre om det væsentlige, Kernen, selve det Liv, der skulde røre sig i denne Statskole, men kun se et Udlast til de Rammer, inden for hvilke dette Liv skulde røre sig. Hvis det var saa, at alle være enige om, at Lærervirksomheden Landet over i Djebliffet øvedes saaledes, som den burde øves, at Læreruddannelsen i alle Henseender var, hvad den skulde være, vilde det jo være meget forklarligt, at man nu vilde rejse en Bygning til det, som allerede fandtes. Men naar Sagen i Virkeligheden er den, at man fra alle Sider møder Klager og Kritik over den bestaaende Tilstand, og naar man, særlig hvad Læreruddannelsen angaar, stadig hører Raadvisninger af, hvorledes det gaar tilbage, hvorledes Lærertanden i dette Øjeblik ikke staar paa Niveau med, hvad den var for 25 Aar siden, og det siges af selve de Mænd, der repræsenterer Kontrollen ved Læreruddannelsen, saa forekommer det mig underligt overhovedet at ubelade af Spørgsmaalets Behandling ethvert Hensyn til, hvad det da er for en Læreruddannelse, der er Tale om, hvis vi fik rejst en saadan Statskole. Man synes jo — og jeg tror med fuld Ret. — at mene, at den Uddannelse af Lærerinder, som har fundet Sted her i Landet hidtil, har kunnet staa Maal med det bedste, vi overhovedet have haft af Læreruddannelse for Folkeskolen, og at der for saa vidt egentlig ingen Grund er til fra det Synspunkt at gøre en Forandring. Naar Staten saa pludselig vil gribe ind paa den Maade, som her er antydet, skulde det jo fornuftigvis betyde, at man vilde høre fra det Grundlag, som man hidtil har arbejdet paa, og nu, idet Staten tog Sagen op, vilde have den ind paa et